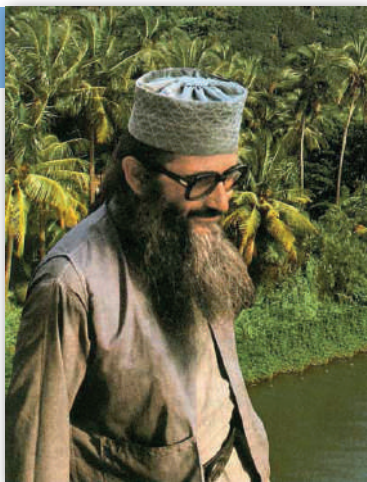

Ιεραπόστολος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Ιεραπόστολος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Έτος ΛΔ' - Άρ. τεύχ. 133
Άπρίλιος - Ίούνιος 2023

Διεύθυνση:
Ίεραποστολικός Σύνδεσμος
«Άγιος Κοσμάς ό Αιτωλός»
Όδος Λαγκαδά 190,
Τ.Κ. 564 36 Σταυρούπολη
Θεσσαλονίκη - Greece

Άναγνωρισμένο Σωματείο
Άπόφ. Πρωτοδ. Θεσ/νίκης,
Άρ. 684/1990, Κωδικός 2406

Ίδρυτής: † Γεώργιος Δ. Άσλανίδης

Έκδότης: Τά μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου

Άσλανίδης Δημήτριος
Πρόεδρος

Κατσαρός Κωνσταντίνος
Άντιπρόεδρος

Δημούδης Άριστείδης
Γεν. Γραμματέας

Κωνσταντινίδης Δημήτριος
Ταμίας

Μπαρέκας Βασίλειος
Α' Μέλος

Ίωαννίδης Κλεόβουλος
Β' Μέλος

Άσλανίδης Εϋθύμιος
Γ' Μέλος

Ώρες Γραφείου:
8.30 π.μ. - 18.00 μ.μ.

Τηλέφωνα έπικοινωνίας:
2310 606920, 602602
FAX 2310 606920

Τό περιοδικό ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

Στοιχειοθεσία, ένθήσεις, άποχρωματισμοί,
έκτύπωση, βιβλιοδεσία: I & C Άνώνμη
Φαρμακευτική & Έκτυπωτική Έταιρεία
CHROMOTYP • Τηλ. 2310 951620

Κόστος τεύχους: 1,50 ευρώ

Περιεχόμενα

- 203 | Οί ανάγκες τών αδελφών μας στην Τανζανία
208 | Κολυμβήθρες άναγεννήσεως
210 | Ίεραποστολική άποδημία στην Μπάντακα
του Έκουατέρ
214 | Μάλλον μου άπάντησαν: «Άληθώς Άνέστη».
216 | Έπαίτες τής δικής σας αγάπης
220 | Ή παρουσία τής Έκκλησίας στην Βόρειο Ουγκάντα
226 | Στοχασμοί για τό Πάσχα στην Ταϊβάν
234 | Ίεραποστολικοί καρποί στην Άνατολική Ίάβα
237 | Ή Όρθοδοξία εξαπλώνεται σε όλη τήν Άφρική

Μπορείτε να καταθέσετε τήν βοήθειά σας σε έναν
άπό τούς τρεις τραπεζικούς λογαριασμούς.

1. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

235/296004-49

IBAN: GR940110235000023529600449

SWIFT (BIC): ETHNGRAA

2. ALPHA BANK

479-002101-029168

IBAN: GR3401404790479002101029168

3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

5231-013724-415

IBAN: GR5001722310005231013724415

 ierapostolos.gr

 iersyn@iersyn.gr

 Ιεραπόστολος

Οι ανάγκες τῶν ἀδελφῶν μας στήν Τανζανία

«Ἡ Ἄφρική εἶναι ἓνα μεγάλο στομάχι, πού πρῶτα πρέπει νά τό χορτάσεις καί μετὰ νά τοῦ μιλήσεις γιά τόν Θεό!»! Μέ αὐτά τά λόγια ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρούσας κ. Ἀγαθόνικος ἐκφράζει τά συναισθήματά του καί τίς ἐμπειρίες τίς ὁποῖες ἀποκόμισε κατά τήν εἰκοσάχρονη διακονία του στόν ἱεραποστολικό ἀγρό τῆς Ἄφρικής.

Περιοδεύοντας στά χωριά της Κεντρικής Τανζανίας «σκοντάφτεις» επάνω σε ανθρώπους στερημένους και σε παιδιά που καθημερινά πηγαίνουν στο σχολείο με την κοιλίτσα τους άδεια.

Οί άνθρωποι στην Άφρική δέν έχουν φαγητό, γι' αυτό και αγωνίζονται σκληρά για νά έξασφαλίσουν τό καθημερινό τους φαγητό, τό ούγκάλι. Πρόκειται για άλεύρι που προέρχεται από άλεσμένα καλαμπόκια, τό όποιο βράζουν και γίνεται σαν χυλός. Μάλιστα τά μικρά παιδάκια τό φτιάχνουν σε μικρά μπαλάκια και τό τρώνε. Συνήθως τό συνοδεύουν μέ λίγα φασόλια ή χόρτα, αλλά στά άπομακρυσμένα χωριά, όπου δέν υπάρχει νερό και ή καλλιέργεια χορταρικών εΐναι άδύνατη, «σερβίρεται» σκέτο.

Κάθε οικογένεια μπροστά στά άχυρένια σπιτάκια καλλιεργεί μικρή ποσότητα καλαμποκιών

ΐσα-ΐσα για τίς έτήσιες διατροφικές της άνάγκες. Σε περιοχές όπου δέν υπάρχει νερό τά καλαμπόκια φροντίζονται μέ πολλούς κόπους.

Τό νερό μεταφέρεται από τίς έλάχιστες πηγές που βρίσκονται δεκάδες χιλιόμετρα μακριά ή από όπου αυτό βρεθεί και κυρίως από τά έναπομείναντα λιμνάζοντα νερά ενός ξεροπόταμου. Όμως, μαζί μέ τόν σωματικό κόπο που καταβάλλουν, έχουν και τήν έλπίδα τους στον Θεό ότι θά οικο-

νομήσει τὰ πράγματα, ὥστε οἱ πολυπόθητες βροχές νά δώσουν πνοή ζωῆς στό κατάξερο τοπίο.

Δυστυχῶς φέτος οἱ βροχές ἦταν ἐλάχιστες καί ἡ παρατεταμένη ξηρασία δέν βοήθησε τίς λιγοστές καλλιέργειες νά ἀναπτυχθοῦν, μέ ἀποτέλεσμα χιλιάδες οἰκογένειες νά ἀγωνιοῦν γιά τήν ἐπιβίωσή τους. Τά καλαμπόκια λιγοστά.

Τό οὐγκάλι δέν θά εἶναι ἀρκετό γιά ὀλόκληρο τόν χρόνο. Ὡστόσο δέν μένουν μέ σταυρω-

μένα τὰ χέρια. Παρά τίς δυσμενεῖς συνθήκες προσπαθοῦν, ἔστω καί ἐν μέσῳ ξηρασίας, νά καλλιεργήσουν ἀκόμη λίγα καλαμπόκια βαδίζοντας ἀκόμη περισσότερα χιλιόμετρα γιά λίγο νερό καί προσβλέποντας στό θαῦμα, ἐλπίδα πού ἐκπηγάζει ἀπό τό ἔντονο θρησκευτικό αἶσθημα τῶν ἀνθρώπων τῆς Τανζανίας ἀλλά καί ὀλόκληρης τῆς Ἀφρικῆς.

Ἔτσι μαζί μέ ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε καί αὐτό τῆς πείνας. Πά-

ντοτε συνδράμαμε σέ έκτακτες ανάγκες οίκογενειών, ακόμη και όλόκληρων χωριών, αλλά φέτος ή κατάσταση έχει δυσκολέψει αρκετά. Είναι λυπηρό μία πλουτο- παραγωγική χώρα, ένας επίγειος παράδεισος μέ πλούσιο όρυκτό πλοῦτο νά μήν μπορεΐ νά θρέψει τά παιδιά της.

Μπροστά σέ αυτό τό έκτετα- μένο πρόβλημα προσπαθοῦμε νά αύξήσουμε τήν συχνότητα παροχής συσιτίων και διανο- μής δεμάτων αγάπης μέ τρόφιμα μακράς διαρκείας, τά όποια είναι ικανά νά καλύψουν τίς ανάγκες κάθε οίκογένειας για μεγάλο χρο- νικό διάστημα. Ήταν ένα τολ- μηρό έγχείρημα και μία δύσκο- λη απόφαση, τήν όποία λάβαμε

προσδοκώντας στήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ και προσβλέποντας στίς δικές σας άρχοντικές και ελεήμο- νες καρδιές.

Άποτελεΐ άδιαμφισβήτητο γεγονός ότι, παρά τήν παρατε- ταμένη οικονομική κρίση και έν μέσω συζητήσεων για παγκόσμια άστάθεια και έπισιτιστική κρίση, τό ελληνικό φιλότιμο δέν μειώ- θηκε, αλλά αντίθετα αύξήθηκε. Διανύοντας μία δύσκολη περί- οδο, στήν διάρκεια τής όποίας στήν πατρίδα μας οί ανάγκες για συσίτια είναι πλέον πολύ μεγά- λες, εκατοντάδες άδελφοί μας, μέλη τής Ήραποστολικής Στέ- γης και φίλοι τής Ήραποστολής, άποστέλλουν χρήματα για τούς άδελφούς μας στήν Τανζανία.

Οί ανθρώπινες ανάγκες, ή πείνα καί ή δυστυχία δέν γνωρίζουν έθνικότητες, χρώματα, γλώσσες καί πολιτισμικά χαρακτηριστικά. Όλοι οί άνθρωποι καλούμαστε νά ανταποκριθοῦμε -ανάλογα μέ τίς προσωπικές δυνάμεις τοῦ καθενός- στό κάλεσμα τοῦ πλησίον γιά βοήθεια.

Πώς μπορούμε νά κηρύττουμε τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀγάπης, ὅταν ὁ πλησίον μας στερεΐται καί τά ἀπολύτως ἀναγκαΐα γιά τήν ἐπιβίωσή του; Πώς μπορούμε νά ἐθελotuφλοῦμε, ὅταν τήν ἴδια στιγμή χιλιάδες ἢ -καλύτερα- ἑκατομύρια παιδιά πεθαίνουν καθημερινά ἀπό τήν πείνα; Ποιός μπορεῖ νά ἀγνοήσει ἕνα μικρό

παιδί πού πεινάει καί νά μείνει ἀσυγκίνητος στήν ἀγωνιώδη κραυγή του;

Μέ αὐτές τίς σκέψεις κάνουμε ἔκκληση σέ ὅλους νά συνεχίσουμε τήν διαρκῆ ὑποστήριξή μας, ὥστε νά ἀπαλύνουμε τόν πόνο χιλιάδων συνανθρώπων μας στήν χώρα τῆς Τανζανίας. Τό δικό μας περίσσευμα ἀποτελεῖ ἀναγκαιότητα γιά αὐτούς τούς ἀνθρώπους. Ἡ δική μας μικρῆ δωρεά σκορπίζει χαμόγελα σέ πολλά πρόσωπα. Ἄς συνεχίσουμε νά στηρίζουμε τήν προσπάθεια αὐτή μέ τήν ταπεινή σκέψη ὅτι προσφέροντας στόν ἀδελφό, προσφέρουμε στόν ἴδιο τόν Θεό!

Ἰ. Ἐπισκοπή Ἀρούσας

Κολυμβήθρες ἀναγεννήσεως

Χάριτι Θεοῦ οἱ καρποὶ τῆς ἱεραποστολικῆς μας διακονίας στὴν Δυτικὴ Τανζανία ἀρχίζουν νὰ διαφαίνονται σταδιακά, χάρι στὴν δική σας ἀμέριστη συμπαράσταση καὶ τίς πολύτιμες δωρεές τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός».

Τὰ καθημερινὰ προβλήματα πού ἀνακύπτουν εἶναι πολλά καὶ οἱ ἀνάγκες ποικίλες, ἀλλὰ χάρι στὴν ἀγάπη καὶ τίς ἀγαθές προθέσεις τῶν φίλων τοῦ ἔργου τῆς Ἱερα-

ποστολῆς ἐπιλύονται πολλά ἐξ αὐτῶν καὶ ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπρόσκοπτη διάδοση τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου στὴν εὐρύτερη περιοχή τῆς Μπουκόμπα.

Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ Συνδέσμου σας στίς ἐκκλήσεις μας καί ἡ ἄμεση εὐαισθητοποίηση ὄλων τῶν δωρητῶν σας μᾶς συγκίνησαν πραγματικά, καθώς σέ σύντομο χρονικό διάστημα ἐπετεύχθη ἡ συγκέντρωση μέρους τῶν χρημάτων πού ἀπαιτοῦνταν γιά τήν κατασκευή κολυμβηθρῶν γιά τίς Ἐνορίες τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας περιφέρειας.

Ἐπρόκειτο γιά μία βασική ἀνάγκη, ἡ ὁποία διαπιστώθηκε ἀπό τόν πρῶτο καιρό πού ἀναλάβαμε τήν διαποίμανση τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπας. Ἡ ἔλλειψη κολυμβηθρῶν γιά τίς βαπτίσεις τῶν ἐνηλίκων ἀντιμετωπίστηκε ἀρχικά μέ τήν κατασκευή δύο μεγάλων βαρελιῶν σέ σιδηρουργούς τῆς Μπουκόμπας, ἑνός γιά τήν Ἱερά Ἐπισκοπή καί ἑνός γιά τήν Ἱερά Μονή Ἀγίας Μακρίνας, καί κάθε φορά πού ἀπαιτεῖτο τά μεταφέραμε στίς Ἐνορίες, ὥστε τό μυστήριό νά τελεῖται ὀρθόδοξα καί μέ τήν ἀρμόζουσα ἱεροπρέπεια.

Μάλιστα στήν Ἱερατική Σύναξη πού εἶχαμε τόν περασμένο Ὀκτώβριο στήν Μπουκόμπα μέ κεντρικό θέμα τήν κατήχηση καί τό βάπτισμα, θίχθηκε τό θέμα τῆς σωστῆς τέλεσης τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος μέ τήν τριπλή κατάδυση καί ἀνάδυση εἰς τύπον «τῆς τριήμερου ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου».

Μέ τήν δική σας λοιπόν ἀρω-

γή, πρὶν ἀπό τό Πάσχα πού τελοῦμε τίς προγραμματισμένες βαπτίσεις, οἱ πρῶτες κολυμβηθρες παραδόθηκαν στίς Ἐνορίες καί σέ αὐτές θά ἀναγεννηθοῦν πλῆθος ψυχῶν «διά τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας».

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, μέ αἰσθήματα χαρᾶς καί εὐγνωμοσύνης σᾶς εὐχαριστοῦμε πάλιν καί πολλάκις γιά τήν ἀγάπη μέ τήν ὁποία περιβάλλετε τίς προσπάθειές μας νά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλη τήν οἰκουμένη, εὐχόμενοι ὁ Ἀναστάς Κύριος καί Θεός μας νά εὐλογεῖ καί νά χαριτώνει ἐσᾶς καί τίς οἰκογενεῖς σας.

Μετ' εὐχῶν,

† Ὁ Μπουκόμπας Χρυσόστομος

Ίεραποστολική ἀποδημία στήν Μπάντακα τοῦ Ἐκουατέρ

«Πεντηκοστήν ἐορτάζομεν καί πνεύματος ἐπιδημῖαν...»
«...Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη.
Βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν...»
(Ματθ. 28,19-20)

Τοῦτος ὁ λόγος
τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ
συχνά πυκνά ἤχει στούς θόλους
τῆς καρδιάς μας καί ὡς αὔρα λεπτή
ἐρχεται νά μᾶς θερμάνει τόν πνευματικό ζῆλο
καί «ὡς δρόσος Ἀερμών» (Ψαλμ. 132,3) ἐμφανίζεται
γιά νά ἀνάψει μέσα μας τήν φλόγα τῆς ἱεραποστολῆς,
πού πάντοτε σιγοκαίει τά ἱερατικά μας σπλάχνα.

Μέ αυτόν τόν λόγο τόν Εὐαγγελικό, νά στροβιλίζεται στήν ήσυχία τοῦ νοῦ μου, κλέβοντας προσωρινά τήν σκέψη μου, ἀνεβήκαμε στό ἀεροπλάνο μαζί μέ τούς συνεργάτες μου, τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Χρυσόστομο, Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου Κινσάσας, καί τόν τελειόφοιτο φοιτητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κινσάσας Ἀχίλλειο, καί διεσχίσαμε τούς αἰθέρες, κάνοντας ἓνα πρωτόγνωρο ἄνοιγμα τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Ἱεραποστολῆς, σέ μιᾶ ἀγνωστη ἐπαρχία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κινσάσας, τήν μακρινή Μπάντακα, πρωτεύ-

ουσα τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Ἐκουατέρ, μιᾶς πόλης δύο ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καί γεωγραφικά σέ ἔκταση τέσσερις φορές ἡ Ἑλλάδα.

Λίγο καιρό πρὶν τήν ἔλευσή μας ἡ κραυγή τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν μας ὡς ἀχός πνευματικός ἀναδύθηκε ἀπό τά τρίςβαθα τῆς ψυχῆς τους καί ὡς κραυγή ἱκεσίας καί θερμῆς παρακλήσεως διήνυσε χιλιάδων χιλιόμετρων ἀπόσταση καί ἔφθασε στό ἱεραποστολικό μας κλιμάκιο στήν Κινσάσα.

«Δέσποτα, μὴν ξεχάσεις τά παιδιά σου, στήν Μπάντακα...». Τούτη ἡ φωνή, τούτη ἡ κραυγή σήμανε πνευματικό συναγερό στίς καρδιές μας. Κάλεσα σέ Σύναξη τούς συνεργάτες μου. «Παι-

διά μου», τούς είπα, «σήμανε ή ώρα για την Όρθοδοξία στην μακρινή Μπάντακα. Ποιός από σās θέλει νά πάει, νά προετοιμάσει τό έδαφος»; «Έγώ», αποκρίθηκε πρώτος, προλαβαίνοντας όλους, ό Άχίλλειος. «Θά πάω έγώ, μέ τήν εύχή Σας, Δέσποτα...».

Καί νά, ό Άχίλλειος φορτωμένος μέ ζήλο ιερό, φεύγει τό μακρύ ταξίδι για τήν Μπάντακα. Έκει, άναζητᾶ, ψάχνει, ρωτᾶ, κατηχεῖ, μιᾶ σέ ραδιοφωνικούς σταθμούς για τόν Χριστό, για Τόν όποιον έχουν ξανακούσει, αλλά ποτέ δέν βρήκαν αληθινά και ουσιαστικά.

Τούς λέει για τό μεγάλο δώρο τής Όρθοδοξίας. Τούς καλεῖ σέ ένα μυστηριακό πανηγύρι. Τούς παρακαλεῖ, κανείς νά μήν λείψει από αυτό. Οί μέρες πέρασαν. Ό σπόρος έπεσε σέ εύφορο έδαφος.

Ό Άχίλλειος γύρισε πίσω στην Κινσάσα ένθουσιασμένος, μέ θυμησης ιερές και άγιες. Μέ εικόνες συγκλονιστικές πού σίγουρα δέν διαγράφονται εύκολα από τό ήμερολόγιο τών προσωπικών του συναισθημάτων. «Δέσποτα, ήλθε ή ώρα. Πρέπει νά πᾶμε. Μᾶς περιμένουν. Σās περιμένουν μέ λαχτάρα. Μέ πόθο, μέ αγάπη...», είπε και τά μάτια του έτρεχαν βουρκωμένα δάκρυα χαρᾶς.

Για πρώτη φορά πατήσαμε τό εύλογημένο χῶμα τής Μπάντακα του Έκουατέρ στις 23 Φεβρουα-

ρίου 2023 γεμάτοι προσδοκίες και έλπίδες.

Συναντηθήκαμε μέ τόν Κυβερνήτη τής Χώρας, τόν Δήμαρχο και τίς τοπικές Άρχές. Σάν νά άνοιγαν οί πόρτες αυτόματα. Όλα κατ' εύχήν. Όλα εύλογημένα. Στόχος μας ή άνέγερση Ι. Ναου έπ' όνόματι τής Άναστάσεως του Χριστου. Όλα για νά θυμίζουν αυτήν τήν ιστορική ήμέρα. Τήν Άνάσταση τής Μπάντακα. Τήν Πεντηκοστή τής τοπικής Έκκλησίας, πού έψαχνε τό τιμημένο ράσο του Έλληνορθόδοξου παπά, νά τό άγγίξει εύλαβικά, για νά λάβει χάρη και εύλογία πού τόσο ποθοῦσε.

Τόπος συναντήσεως μας ήταν τό ποτάμι τής περιοχής. Κόσμος συναγμένος. Έπτά κατηχούμενοι ξεχώρισαν. Έτοιμοι σάν από χρόνια. Περιέμεναν ύπομονετικά. «Άντε Δέσποτα, μήν άργεῖς...». Τό Μυστήριο ξεκίνησε. Έκλαιγαν όλοι. Έπτά νέοι, οί πρώτοι χριστιανοί Όρθόδοξοι στην νέα τοπική Έκκλησία. Δόξα τῷ Θεῷ. Τό θαῦμα ξεκίνησε.

«Δέσποτα, και έγώ νά βαπτιστῶ», μου φώναξε τραβώντας μου τό ράσο ό μικρός Σικαου. «Δέσποτα, και έγώ και τά παιδιά μου», κραύγαζε μέ λαχτάρα ή υπερπολύτεκνη μητέρα Κλαιου, κρατώντας μου σφιχτά τό χέρι.

Τό έργο μας, μόλις ξεκίνησε.

«Πρὶν τὸ Πάσχα, θὰ ἔλθει Ἱερέας νὰ σᾶς κατηχήσει καὶ νὰ σᾶς βαπτίσει. Ὁ Χριστὸς σᾶς βρῆκε. Βρῆκατε τὸν Χριστό. Εἶναι πιά Δικός σας...».

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, τὴν τελευταία τῆς ἱεραποστολικῆς μας ἀποδημίας, λειτουργήσαμε στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τοῦ Ξενοδοχείου. Ἡ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας γιὰ πρώτη φορά ἦταν μὴ μοναδικὴ ὄντως στιγμή. Ἀνεπανάληπτα συναισθήματα. Ἱστορικές στιγμές.

«Πάσχα ἱερόν..., Ἀναστάσεως ἡμέρα..., Χριστὸς Ἀνέστη...». Ναι, αὐτοὺς τοὺς πασχάλιους ὕμνους ψάλαμε στὸν Ὅρθρο. Πάσχα, πρὶν τὴν Ἀνάσταση στὴν Μπάντακα. Καμπάνα δέν εἶχαμε. Σημάναμε τὸ τάλαντο.

«Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστε-

ως...» καὶ τὸ Ἅγιο Ποτήριο, βασιτάζοντάς το μὲ ἐμφανῆ συγκίνηση, ἐξῆλθε, γιὰ νὰ κοινωνήσουμε τοὺς νεοφώτιστους χριστιανούς.

Ὅλοι γίναμε ἓνα σῶμα. Μιά Ἐκκλησία. Μιά ψυχὴ. Μιά πνοή. «Σήμερα, παιδιά μου, ὁ Χριστὸς δέν ἦλθε ἀπλὰ στὴν ζωὴ σας. Ἀλλὰ μὲ τὴν Θεία Λειτουργία μπῆκε στὴν καρδιά σας. Κρατήστε Τον ἐκεῖ, ὡς Τὸν πολῦτιμο θησαυρό... μαζί μὲ τὴν εὐχὴ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Πατριάρχου μας, τοῦ Μακαριωτάτου κ.κ. Θεοδώρου τοῦ Β΄...».

«Χριστὸς Ἀνέστη, ἀδελφοί μου στὴν Μπάντακα», φώναξε ὁ Δεσπότης. Καὶ «ἡ Μπάντακα, Ἀνέστη...», ἀντιλαλοῦσε ἡ φωνὴ σὲ ὅλη τὴν περιοχὴ.

† Ὁ Κινσάσας Θεοδόσιος

Μάλλον μου ἀπάντησαν:
«Ἀληθῶς Ἀνέστη».

Τί εἶναι ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα; Δέν ρωτῶ
ρητορικά γιά νά ἀπαντήσω θεολογικά,
ἀλλά μιλῶ σέ επίπεδο ἐσωτερικοῦ μονο-
λόγου, θέλοντας νά ἀνασύρω τί εἶναι ἡ
Μεγάλη Ἑβδομάδα γιά μένα προσωπικά.

Μεγάλη Έβδομάδα είναι ή επί-
στροφή στην παιδική πατρίδα.
Στίς θύμησες μίας ξέγνοιαστης
νιότης. Στίς μυρωδιές από άνθη
άγρου και λιβάνι άναμεμειγμένες
μέ ήχους, του Βαρέος θαρρῶ, και
λόγια που όταν είσαι νέος δέν κα-
ταλαβαίνεις τί σημαίνουν, αλλά
νιώθεις τί θέλουν νά σου πούν. Μία
έπίσκεψη στην θεατρικότητα και
στά βουρκωμένα μάτια της μητέ-
ρας στό ξόδι του Θεανθρώπου, για
νά θυμηθῶ τόν ποιητή Γ. Σεφέρη.
Ίσως, αυτή ή ίδια ή σακούλα μέ
τά πόπ-κόρν, που έκρυβε ο παπάς
του χωριου στην ντουλάπα και τά
μοίραζε στά παιδιά όταν τελείωναν
τά Ευαγγέλια του Όρθρου της Με-
γάλης Παρασκευής.

Κάθε χρόνο, μία εβδομάδα, γί-
νομαι πάλι παιδί και τρέχω κοντά
Του. Πλέον ντρέπομαι νά όμολο-
γήσω ότι θέλω πόπ-κόρν, πίσω
άπό τό τέμπλο δέν μπορῶ νά δι-
ακρίνω τά μάτια καμίας μάνας,
άφου πλέον και τά χιλιόμετρα εί-

ναι πολλά. Και πάνω που κατά-
λαβα τά γράμματα της ύμνολο-
γίας, τά άκούω σέ γλώσσα ξένη,
δύσβατη, άγευστης μουσικής άλ-
ληλουχίας. Ούτε λουλούδια εύω-
διαστά βρίσκω μέσα στην έρημο.
Ούτε λιβάνι άναστάσιμο νά χαθῶ
στους καπνούς του. Ίσως βιώνω
μία μοναξιά, αυτή που ή ιεραπο-
στολή δίνει στά παιδιά της και
μονομιᾶς τήν σβήνει, όταν αντι-
κρίσεις έναν νεοφώτιστο συγκι-
νημένο νά σέρνει τά βήματα κάτω
άπό τόν Έπιτάφιο.

Τό Πάσχα πλέον για όσους τήν
ζωή μας τάξαμε στόν ιεραποστο-
λικό άμπελώνα της Άφρικῆς δέν
θυμίζει γεύση παιδική, έχει όμως
βαρύτητα πατρική. Κι αν άμή-
χανα εϋχεσαι «Χριστός Άνέστη»
στους δρόμους, τά ξένα λόγια
που άκούς σάν άπόκριση ζωντα-
νή, μάλλον τό «Άληθῶς Άνέστη»
σημαίνουν.

† Ό Τολιάρας Πρόδρομος

ΕΠΑΙΤΕΣ

ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΑΣ

ΑΓΑΠΗΣ

Μέ την χάρη τοῦ Θεοῦ, τίς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄ καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαλάουι κ. Φωτίου ἐπιθυμοῦμε νά ἐκφράσουμε γιά μία ἀκόμη φορά τήν βαθιά εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μας γιά τό ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον σας γιά τήν προκοπή τῆς ἱεραποστολικῆς μας διακονίας στό Μαλάουι.

Ἡ περιοχή τοῦ Μαλάουι δοκιμάζεται ἀπό πέρυσι ἐξαιτίας τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς. Ἡ ἔλλειψη βροχοπτώσεων, τόν περασμένο Δεκέμβριο, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν καθυστέρηση ἀπόδοσης καρπῶν στήν σοδιά. Στήν συνέχεια βρέθηκε ἀντιμέτωπη μέ τόν κυκλώνα Φρέντυ, ὁ ὁποῖος χτύπησε τόσο ἀστικές ὅσο καί ἀγροτικές περιοχές. Στήν πόλη τοῦ Μπλαντάιρ οἱ ἄστεγοι ἦταν ἀρκετές χιλιάδες καί οἱ νεκροί ἀνήλθαν περίπου στούς 900. Σέ ὅλα αὐτά ἦλθε νά προστεθεῖ καί μία ἐπιδημία χολέρας, ἡ ὁποία ἐμφανίστηκε τόν Νοέμβριο καί κορυφώθηκε τόν Δεκέμβριο, γιά νά ἐπανέλθει ἕνα τρίμηνο μετά τόν κυκλώνα.

Ὅλα τά παραπάνω ἔχουν ὡς κοινό παρονομαστή τό νερό. Καί

αὐτό γιατί ἡ καθημερινότητα καί ἡ υγεία τῶν ἀνθρώπων θά ἦταν πολύ διαφορετικά, ἂν οἱ ἀνθρώποι εἶχαν πρόσβαση σέ καθαρό νερό. Τό Μαλάουι λόγω τῆς μορφολογίας τοῦ ἐδάφους ἔχει πολύ νερό, ἀλλά ἐντοπίζεται σέ βᾶθος 40 ἢ καί 80 μέτρων. Αὐτό ἀπαιτεῖ δαπανηρές γεωτρήσεις, πού κοστίζουν ἀνάλογα μέ τήν περιοχή. Ἐνα τέτοιο ἔργο ὁμως μπορεῖ νά ἀλλάξει τήν ζωή ἑκατοντάδων ἀνθρώπων. Ἡ Ἐπισκοπή μας ἀγωνίζεται νά ἐπιτύχει τήν κατασκευή μίας γεώτρησης σέ κάθε Ἐνορία καί ἔτσι νά βοηθήσει ὄχι μόνο τούς Ὀρθόδοξους ἀδελφούς μας ἀλλά καί ὅσους τό ἔχουν ἀνάγκη.

Ἐνας ἄλλος τομέας σημαντικός, τόσο γιά τήν ἱεραποστολή ὅσο καί γιά τήν λατρευτική ζωή

της Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ τομέας τῶν ἐκδόσεων. Πρόσφατα ὁλοκληρώθηκε ἡ μετάφραση στήν τοπική γλῶσσα τσιτσέουα τῶν τριῶν τελευταίων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων πού δέν εἶχαν μεταφραστεῖ, δηλαδή τῶν Μηναιῶν Μαΐου καί Ἰουνίου καί τοῦ Τριωδίου, καί ὑπολείπεται πλέον μόνο τό βιβλίο τῆς Παρακλητικῆς, τό ὁποῖο μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ἐλπίζουμε νά ὁλοκληρωθεῖ σύντομα.

Τά μηναιῖα κοστίζουν περίπου 15 εὐρώ τό ἕνα. Αὐτό τό ποσό μπορεῖ νά φαίνεται μικρό, ὅμως γιά νά ὁλοκληρωθεῖ τό ἐγχεῖρημα καί νά καλύψουμε μέ λειτουργικά

βιβλία ὅλες τίς ἐνορίες, τό συνολικό ποσό θά ἀνέλθει γύρω στά 2.000 εὐρώ. Καί αὐτό τό ποσό θά αὐξηθεῖ, ἄν συμπεριλάβουμε καί τά προσευχητάρια μέ συλλογές προσευχῶν ἀπό τόν Ὅρθρο, τόν Ἑσπερινό καί τό Ἀπόδειπνο πού τυπώνουμε κάθε μήνα καί τά χρειάζονται οἱ ἱερεῖς καί οἱ κατηχητές μας στίς περιοδεῖες τους γιά τίς καθημερινές προσευχές στίς ἀχυροκαλύβες. Τά βιβλία φθείρονται γρήγορα, λόγω τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καί τῶν συνθηκῶν φύλαξής τους, ὅποτε πρέπει νά τά ἀντικαθιστοῦμε ἀνά συχνά διαστήματα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐπαίτες τῆς δικῆς σας ἀγάπης, εὐχόμεστε καὶ ἐλπίζουμε ὅτι κάποιοι ἀπὸ τοὺς πολύτιμους συνεργάτες σας καὶ φίλους τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς θὰ συμβάλουν μὲ τὸν ὀβολό τους, οὕτως ὥστε νὰ γίνῃ πραγματικότητα τόσο ὁ πόθος μας γιὰ καθαρὸ πόσιμο νερό, ὅσο καὶ γιὰ περισσότερα λατρευτικὰ βιβλία γιὰ τοὺς χριστιανούς τοῦ Μαλάου.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς

Ἄρχιμ. Χρῦσανθος Παπαποστόλου

Ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στήν Βόρειο Οὐγκάντα

Στούς μεγάλους ἀγῶνες καί στίς ἄοκνες προσπάθειες πού καταβάλλει τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας γιά τήν διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου στήν ἀχανή Ἀφρικανική ἥπειρο, πολύτιμη ἀποδεικνύεται ἡ συνδρομή τῶν κατά τόπους Ἐπισκοπῶν καί Μητροπόλεων.

Μία τέτοια Ἐπισκοπή μέ ἔδρα τήν πόλη Γκούλου, τήν πρωτεύουσα τῆς Βορείου Οὐγκάντας, ἰδρύθηκε τόν Ἰανουάριο τοῦ 2022 μέ τίς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β΄ καί τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου. Πρῶτος τῆς ἐπίσκοπος ἐξελέγη ὁ Θεοφιλέστατος κ. Νεκτάριος Καμπούγιε, ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ κατάσταση τῆς Οὐγκάντας μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ πραγματικά τραγική, καθώς γιά περισσότερο ἀπό εἴκοσι χρόνια βρέθηκε στήν δίνη τοῦ ἐμφυλίου

πολέμου, ὁ ὁποῖος διεξαγόταν μεταξύ του τακτικοῦ στρατοῦ καί τῆς ἔνοπλης ἀντιπολίτευσης. Ἐπειδή καί οἱ δύο πλευρές κατέβαλαν προσπάθειες ἐλέγχου τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ ἄμαχοι βρίσκονταν συχνά μεταξύ δύο μετώπων καί ἀναγκάζονταν νά αὐτοεξοριστοῦν σέ γειτονικές χώρες πρὸς ἀναζήτηση ἀσφάλειας.

Ἐκτεταμένη ὁμως ὑπῆρξε ἡ παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπέστη ἐκτελέσεις, βιαιοπραγίες καί βιασμούς ἐκ μέρους τῶν στρατιωτῶν καί ἄλλων ἔνοπλων ὁμάδων, πού δραστηριοποιοῦνταν κυρίως στά δυτικά καί βόρεια τῆς χώρας.

Πολίτες πού δέν συμμετείχαν στίς ἀντιπαραθέσεις, γίνονταν συχνά θύματα ἐκ προθέσεως καί αὐθαιρέτων ἀνθρωποκτονιῶν. Ἀκόμη καί παιδιά ἀποτελοῦσαν ἀντικείμενο κακοποίησης καί βιασμοῦ, ἐνῶ συχνά ὑποχρεώονταν διά τῆς βίας νά συμμετέχουν στόν ἔνοπλο ἀγώνα. Πολύ νεαρά ἄτομα καί τῶν δύο φύλων π λ ή ρ ω -σαν μέ τήν ζωή τούς τίς προσπάθειες φυγῆς ἀπό τήν ἐν λόγω κατάσταση.

Τήν περίοδο ἐκείνη ἦταν ἀδύνατη κάθε ἱεραποστολική δραστηριότητα στήν περιοχή, ἡ ὁποία ὀδηγήθηκε ἀναπόφευκτα σέ οἰκονομική παρακμή καί βρέθηκε ἀντιμέτωπη μέ πολλά μεγάλα προβλήματα, πρωτίστως ἐκείνο τοῦ ἐπισιτισμοῦ καί τῆς αὐξησης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρφανῶν παιδιῶν. Γιά τόν λόγο αὐτό τό ἔργο μας στήν Βόρεια Οὐγκάντα ξεκινάει κυριολεκτικά ἀπό τό μηδέν, κα-

θώς δέν υπάρχουν ἐκκλησίες. Τό μόνο στό όποίο μπορούμε νά βασιστοῦμε στά πρῶτα μας ιεραποστολικά βήματα ἐκεῖ εἶναι τό γεγονός ότι ό κόσμος “διψάει” κυριολεκτικά γιά τήν Ὁρθοδοξία.

Μέχρι στιγμῆς, σέ διάστημα ενός μόλις χρόνου, ἔχουμε καταφέρει νά δημιουργήσουμε περισσότερες ἀπό εἴκοσι πέντε Ἐνορίες καί νά πραγματοποιήσουμε γύρω στίς 3.000 βαπτίσεις. Στήν ὀργάνωση τῶν Ἐνοριῶν μεγάλη εἶναι ἡ βοήθεια πού παρέχουν οἱ ἔντεκα Ἱερεῖς καί οἱ τρεῖς Διάκονοι τῆς Ἱεράς Ἐπισκοπῆς.

Σήμερα ἡ τοπική μας Ἐκκλησία διαθέτει μόνο ἕναν ἀξιοπρεπή Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου στήν πόλη Γκούλου, ὁ ὁποῖος διατηρεῖται σέ ἀρκετά καλή κατάσταση, καθώς οἱ ἔξι παλιοί Ὁρθόδοξοι Ναοί (δύο τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ ἀντίστοιχα καί τέσσερις τῶν Ἁγίων Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἀθανασίου καί Νεκταρί-

ου) ἔχουν ὑποστεῖ πολλές ζημιές κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Στά μέσα Μαρτίου, στό χωριό Acholi Nyeko τῆς περιοχῆς Omooro, θεμελιώσαμε ἕναν Ἱερό Ναό ἐπ’ ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, στόν ὁποῖο θά ἐκκλησιάζονται οἱ 115 νεοφῶτιστοι πού βαπτίστηκαν πρόσφατα, καί εὐελπιστοῦμε ὅτι οἱ ἐργασίες ἀνέγερσης θά ὀλοκληρωθοῦν σύντομα μέ τήν συνδρομή τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς.

Οἱ προσπάθειές μας, ὥστόσο, ἐπικεντρώνονται κυρίως στά ὀρφανά παιδιά πού δέν ἔχουν οἰκογένειες, καθώς γεννήθηκαν ἀπό γυναῖκες καί νεαρά κορίτσια πού βιάστηκαν κατά τήν διάρκεια τοῦ πολέμου ἀπό τούς στρατιῶτες. Σκοπός μας εἶναι ἡ δημιουργία ἑνός Ὁρφανοτροφείου στόν χῶρο τῆς Ἱεράς Ἐπισκοπῆς καί ἡ παροχή κάθε φροντίδας σέ αὐτά, ὥστε στό μέλλον νά ἀποκτήσουν καί τήν κατάλληλη παιδεία.

Θεία Λειτουργία
στόν 'Ι. Ναό
Άγιου Νεκταρίου
στό Akonyi Bedo

Έπίσκεψη του
Σεβ. Μητροπολίτου
κ. Νεκταρίου
στόν 'Ι. Ναό
Άρχαγγέλου Μιχαήλ
στό Larainate

Ποιμαντική
έπίσκεψη
στήν Ένορία
Άγιας Αικατερίνης
στό Acholi Nyeko
τῆς περιοχῆς
Omoro

Ὁ Καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου στό Γκούλου

Κατασκήνωση στό Pararlo

Ἐνα ἄλλο μεγάλο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουμε εἶναι ἡ ἔλλειψη πόσιμου νεροῦ, ἰδιαίτερα στά χωριά τῆς ἐπαρχίας. Σταδιακά σκοπεύουμε νά κατασκευάσουμε γεωτρήσεις στό προαύλιο τοῦ Ἐπισκοπείου καί σέ ὅλες τίς ὑπό ἴδρυση Ἐνορίες, ὥστε νά ἀνακουφίσουμε τόν κόσμο πού ἀναγκάζεται νά διανύει μεγάλες ἀποστάσεις πρὸς ἀναζήτηση πόσιμου νεροῦ, γιατί διαφορετικά εἶναι πολλοί αὐτοί πού κινδυνεύουν νά πεθάνουν ἀπό λειψυδρία.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί μας, στήν ἔναρξη τῆς ἱεραποστολικῆς μας δραστηριότητας στήν Βόρεια Οὐγκάντα ἐπιζητοῦμε τήν ἀγάπη, τίς προσευχές καί τήν στήριξη ὅλων σας, ὥστε τό μικρό μας ποίμνιο νά σταθεροποιηθεῖ στήν πίστη του καί σταδιακά τό ἔργο μας νά ἀποδώσει καρπούς.

Μετ' εὐχῶν,
 † Ὁ Γκούλου & Βορείου Οὐγκάντας Νεκτάριος

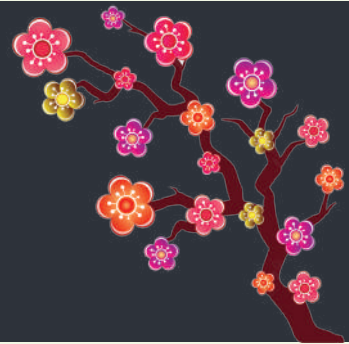
ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ

Μέ μεγάλη κατάνυξη έορτάσαμε τήν Μεγάλη Έβδομάδα καί τό Πάσχα έδώ στήν μακρινή Ταϊβάν καί παρ' όλο πού στήν χώρα δέν ήταν επίσημη άργία, καθώς όλα τά καταστήματα είναι άνοιχτά καί τά Σαββατοκύριακα, ό Ναός μας ύποδέχθηκε εκατοντάδες πιστών κατά τήν διάρκεια τών Ίερών Άκολουθιών.

Η συμμετοχή τών πιστών στις Άκολουθίες τής Μεγάλης Έβδομάδας καί τής Άναστάσεως ύπήρξε έντυπωσιακή. Μικροί καί μεγάλοι μέ ιδιαίτερη φροντίδα ανέλαβαν τόν στολισμό τοῦ κουβουκλίου τοῦ Ύπιταφίου μέ έξωτικά λουλούδια τής περιοχής καί κατά τήν διάρκεια τών Άκολουθιών έψαλαν όλοι μαζί στά κινεζικά καί στά άγγλικά.

愛是

什麼

“Όπως σās έχουμε ενημερώσει και παλαιότερα, μέ μεγάλο κόπο αλλά έπιτυχώς έχουμε καταφέρει νά μεταφράσουμε και στά κινεζικά τά κείμενα τών βασικών Άκολουθιών. Οί κυρίες τής έκκλησίας μας όργάνωσαν μία μικρή χορωδία και μέ τήν βοήθειά μας προετοιμάζονται στά τροπάρια κάθε Κυριακής. Πιστεύουμε ότι σιγά-σιγά θά αρχίσουν νά τά ψάλλουν όλα σέ βυζαντινή μουσική, ή όποία τούς συγκινεί ιδιαίτερα, και φυσικά στά κινεζικά. Καί μπορεί άκόμα νά μήν καταφέρνουμε νά ψάλλουμε άρμονικά όλοι μαζί, αλλά μās ικανοποιεί τό γεγονός ότι τά διαβάζουμε μέ πολλή προσοχή και τό έκκλησίασμα αντιλαμβάνεται πλήρως τά υπέροχα κείμενα τής Έκκλησίας μας.

Τό μήνυμα τής Αναστάσεως είναι πραγματικά έντυπωσιακό για όλους τούς Άνατολικούς λαούς, ιδιαιτέρως δέ για τούς Κινέζους, οί όποιοι πιστεύουν στήν

μετεμψύχωση και γι’ αυτούς ή Άνάσταση είναι κάτι καινούργιο. Αυτό πού δυσκολεύονται νά άντιληφθούν είναι ή έννοια του προσώπου, έτσι όπως διδάσκεται από τήν Όρθόδοξη Θεολογία, καθώς δέν υπάρχει κάτι άντίστοιχο στους Άνατολικούς λαούς. Άντίστοιχα δέν υπάρχει ή έννοια τής συγχώρησης, τής συγγνώμης, πού έγινε πραγματικότητα μέ τόν Σταυρό, τήν Άνάσταση και τήν Άνάληψη του Κυρίου μας. Οί Κινέζοι πιστεύουν ότι δέν υπάρχει συγγνώμη, αλλά ότι, κάνοντας όσες καλές πράξεις μπορείς, θά εξαλείψεις λιγάκι τίς συνέπειες τών κακών πράξεων σέ αυτή τήν ζωή και πολύ περισσότερο στίς επόμενες ζωές λόγω τής μετεμψύχωσης. Καί επίσης, όλες τίς δύσκολες στιγμές πού μπορεί νά έχει κάποιος στήν ζωή του, τίς έκλαμβάνουν ως άποτέλεσμα παλαιών άμαρτιών σέ προηγούμενες ζωές, τίς όποιες “πληρώ-

νει” κανείς στην παρούσα ζωή. Γι’ αυτούς τούς λόγους εκπλήσσονται και συγκινούνται, όταν τούς διδάσκουμε για την συγχώρηση και την άφεση αμαρτιών.

Ἐπ’ εὐκαιρία σᾶς ἐνημερώσουμε ὅτι στίς ἀρχές τοῦ χρόνου ἀνέλπιστα πληροφορηθήκαμε ὅτι τό Πανεπιστήμιο Καλῶν Τε-

χνῶν τῆς Ταϊβάν μᾶς προσκάλεσε ἐπίσημα νά διδάξουμε εἰσαγωγή στήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία καί σκέψη. Ἡ Πελαγία μάλιστα ἀνέλαβε τήν διδασκαλία τῆς βυζαντινῆς τέχνης καί τήν παράδοση πρακτικῶν μαθημάτων εἰκονογραφίας, δηλαδή κατασκευῆς καί ἀγιογράφησης μίας εἰκόνας. Τά μαθήματα ξεκίνησαν καί θά διαρκέσουν γιά ἕνα ὀλόκληρο ἔξάμηνο.

Ἄδυνατοῦμε νά σᾶς μεταφέρουμε τήν χαρά καί τήν συγκίνησή μας, βλέποντας τόν ζῆλο μέ τόν ὅποιο ζωγραφίζουν οἱ φοιτητές τίς εἰκόνες, ἀρχικά μέ τήν παραδοσιακή μέθοδο ἀγιογράφησης μέ τό αὐγό. Καί ἦταν πολύ δύσκολο νά βροῦμε αὐγά, διότι δυστυχῶς ἐδῶ στήν Ταϊβάν εἶχαμε τήν νόσο τῶν πτηνῶν καί ἔτσι θανατώθηκαν τά περισσότερα κοτόπουλα, μέ ἀποτέλεσμα νά μήν ὑπάρχουν πολλά αὐγά καί ὅσα ἀγοράσαμε νά εἶναι πολύ ἀκριβά λόγω εἰσαγωγῆς.

Εἶναι έντυπωσιακή ἢ ἐπιμέλεια μέ τήν ὁποία οἱ φοιτητές παρακολουθοῦν τά μαθήματα καί τήν ἐπεξήγηση τῆς θεωρίας τῶν εἰκόνων, παρ' ὄλο πού δέν εἶναι χριστιανοί καί δέν ἀκολουθοῦν κάποια θρησκεία. Ὅπως φαίνεται ἀπό τίς φωτογραφίες, ξεκίνησαν νά ζωγραφίζουν τίς εἰκόνες τοῦ Κυρίου καί τῆς Παναγίας μέ μεγάλη προσοχή καί μέ πολλή ἀγάπη καί συνεχίζουν μέ τόν ἴδιο ζῆλο, διότι δέν ἔχει τελειώσει ἀκόμα τό ἐξάμηνο. Μᾶς συγκίνησε ιδιαίτερα ἢ ἡσυχία πού ἐπικρατοῦσε στήν τάξη καί νομίζω ὅτι αὐτό ἦταν ἓνα ἀκόμα σημεῖο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού πάντοτε διαχέεται μέσω τῶν εἰκόνων. Ἡ εἰκόνα εἶναι σάν ἓνα μηχανήμα ἀκτίνων Χ, δηλαδή δέν στεκόμαστε μπροστά στήν εἰκόνα καί ἀπλά τήν παρατηροῦμε, ἀλλά ἀπό αὐτήν ἐκπορεύεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καί μᾶς διαπερνᾶ, δίνοντάς μας παρηγοριά. Πιστεύω ὅτι ὄλοι οἱ φοιτητές ἔνωσαν τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί ὅτι εἶναι ἓνα πρῶτο βῆμα γιά νά προβάσουμε τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὡς φορέα τῆς τέχνης.

Παρ' ὄλο πού τό μάθημα ἔχει προφανῶς καί θρησκευτικό χαρακτήρα, διότι ἡ Πελαγία ἐξήγησε ἔκτενῶς τήν θεολογία τῆς εἰκόνας καί τήν θεώρησή της ὡς κάτι περισσότερο ἀπό ἓνα ἀπλό

ἔργο τέχνης, έντούτοις κανεῖς δέν διαμαρτυρήθηκε. Ἀντιθέτως, ζήτησαν τήν παράταση τοῦ χρόνου διδασκαλίας καί ἐξέφρασαν τήν ἐπιθυμία νά ἀσχοληθοῦν μέ τήν ζωγραφική τῶν εἰκόνων καί ἐκτός μαθήματος. Εὐελπιστοῦμε ὅτι θά μᾶς καλέσουν καί τό ἐπόμενο ἐξάμηνο καί παρακαλοῦμε νά προσεύχεσθε γι' αὐτό, διότι εἶναι μία τεράστια εὐκαιρία γιά τήν Ἐκκλησία. Ἐξάλλου ὄλες αὐτές τίς στιγμές καί ὄλα τά μαθήματα τά ἀναρτοῦμε στό διαδίκτυο καί ἔτσι μᾶς δίνεται ἡ δυνατότητα νά ἔχουμε μαθήματα ἀγιογραφίας στά κινεζικά στό Πανεπιστήμιο Καλῶν Τεχνῶν. Εἶναι ἀπίστευτο κι ὁμως εἶναι ἀληθινό. Θεοῦ θέλοντος, σύντομα θά ἐκδώσουμε κι ἓνα βιβλίο μέ ὄλα αὐτά τά μαθήματα, πού θά εἶναι κάτι μοναδικό στόν κινεζικό κόσμο. Στό τέλος τοῦ ἐξαμήνου σκεφτόμαστε νά διοργανώσουμε καί μία ἔκθεση εἰκόνων πού θά ζωγραφίσουν οἱ φοιτητές καί νά πάρουμε συνεντεύξεις ἀπό τούς συμμετέχοντες, καταγράφοντας τίς έντυπώσεις τους.

Ὅλο αὐτόν τόν καιρό, ἔρχονται φοιτητές ἀπό διάφορα πανεπιστήμια καί παρακολουθοῦν τίς Ἀκολουθίες μας καί μετά μᾶς κάνουν ἐρωτήσεις, γιά νά γράψουν τίς ἐργασίες τους μέ θέμα τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πρό-

σφατα μᾶς ἐπισκέφθηκαν ὑποψήφιοι διδάκτορες τοῦ Πανεπιστημίου Φουρέν καί ἔμειναν κοντά μας περίπου τρεῖς ὥρες, κατά τήν διάρκεια τῶν ὁποίων εἶχαμε μαζί τους μία γόνιμη συζήτηση.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, τό νά κάνει κάποιος ἱεραποστολή δέν εἶναι τόσο εὔκολο. Οἱ πειρασμοί

εἶναι τεράστιοι καί οἱ δυσκολίες ἀκόμα περισσότερες. Μπορεῖ κανεῖς νά πεῖ μία κουβέντα καί κάποιος νά σκανδαλιστοῦν καί λόγω ὑπερηφάνειας νά δημιουργήσουν πρόβλημα. Γι' αὐτό σᾶς παρακαλοῦμε νά εὐχεσθε καί νά προσεύχεσθε γιά τήν ἐκκλησία μας καί γιά μένα προσωπικά, διότι τό ἔχουμε πραγματικά ἀνάγκη.

Μέ εὐγνωμοσύνη,
π. Ἰωνᾶς

Ἀκολουθοῦν οἱ σκέψεις κάποιων Χριστιανῶν μας, πού ἐκκλησιάζονται στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος στὴν Ταϊπέι, γιὰ τὸ πῶς βίωσαν οἱ ἴδιοι τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα.

Μία ἀπὸ τίς στιγμές πού περιμένω περισσότερο τὸ Πάσχα, εἶναι ὅταν ὁ μικρός μας Ναός εἶναι ἐντελῶς σκοτεινός καὶ τὸ μόνο πού μπορῶ νὰ διακρίνω, εἶναι οἱ φιγοῦρες τῶν ἄλλων πιστῶν γύρω μου καὶ ἡ φλόγα τῆς λαμπάδας τοῦ π. Ἰωανᾶ κατὰ τὴν ἀφή τοῦ Ἁγίου Φωτός. Τὸ ἓνα κερι “προχωράει” μπροστά γιὰ νὰ συναντήσῃ ἓνα ἄλλο κερι, τὸ ὁποῖο ἀνάβει τὸ ἐπόμενο καὶ τὸ Ἅγιο Φῶς ἀπλώνεται στὸν χῶρο μέχρι νὰ δῶ τὰ φωτισμένα πρόσωπα ὅλων ὅσοι βρίσκονται τριγύρω μου. Κι αὐτὸ ἀποτελεῖ σαφῶς μία μεταφορὰ γιὰ τὸν Χριστό, τὸ Φῶς πού ἤρθε στὸν κόσμο καὶ ἔφερε τὴν σωτηρία στὸν λαό Του.

Αὐτὸ ὅμως πού ἀκόμη δυσκολεύομαι νὰ ἐρμηνεύσω καὶ μέ συνεπαίρνει εἶναι ἡ ἡρεμία τῆς καρδιάς καὶ ἡ γαλήνη πού αἰσθάνομαι, τὴν στιγμή πού πρέπει νὰ ἐπιστρέψω στοῦ σπίτι μου. Ἡ Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία τελεῖται τὴν νύχτα καὶ ὅπως συμβαίνει στίς ἀπογευματινές ἀκολουθίες τῶν προηγούμενων ἡμερῶν, φτάνω στὴν ἐκκλησία μας μετὰ ἀπὸ μία κουραστική μέρα ἐργασίας, πολλές φορές καταβεβλημένη τόσο σωματικά ὅσο καὶ συναισθηματικά, ἀλλὰ συχνά ἀπογοητευμένη καὶ ἐξαντλημένη. Ὡστόσο, ὅταν πάω στὴν ἐκκλησία μέ τὰ παιδιά μου, πού εἶναι ἐπίσης κουρασμένα καὶ γκρινιάζουν, διαπιστώνω ὅτι κάτω ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν κούραση σιγοκαίει μία λαχτάρρα καὶ μία προσμονή.

Κάποιος μέ ρώτησε πρόσφατα, γιατί πηγαίνω στὴν ἐκκλησία καὶ ἄφησε νὰ ἐννοηθεῖ ὅτι ἴσως νιώθω αὐτὴ τὴν λαχτάρρα ἐπειδὴ δέν διατηρῶ στενές σχέσεις μέ ἄλλους φίλους σέ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Καὶ ποιόν ἀλήθεια μπορῶ νὰ ἐμπιστευτῶ ἀπόλυτα; Κατὰ τὴν γνώμη μου...μόνο τὸν Θεό. Οἱ προσευχές καὶ οἱ ὕμνοι τῆς Θείας Λειτουργίας εἶναι τὰ μοναδικὰ πού καταφέρνουν νὰ μεταμορφώσουν τίς σκέψεις μου καὶ ἀπὸ τὸν παραλογισμό, τὴν μικροπρέπεια ἢ ἀκόμα καὶ τὴν κακία πού συνάντησα ὅλη ἐκείνη τὴν ἡμέρα, νὰ μέ κάνουν νὰ θαυμάσω ἀντ’ αὐτῶν τὴν καλοσύνη τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ Πάσχα βιώνω αὐτὴ τὴν πραγματικότητα πολὺ πιὸ ἔντονα, γιατί ποιός ἄλλος ἐκτός ἀπὸ τὸν Χριστό νίκησε τὸν θάνατο, τὸ χειρότερο καὶ μεγαλύτερο κακό;

Όταν ψάλλουμε τό «Χριστός Ἀνέστη» στά ἑλληνικά, τά κινεζικά, τά οὐκρανικά, τά ρωσικά καί σέ ἄλλες γλώσσες, ὅπως συμβαίνει στίς ἐνορίες σέ ὄλο τόν κόσμο, δέν μπορῶ παρά νά εἶμαι εὐγνώμων, ταπεινή καί χαρούμενη πού προσεύχομαι γιά τούς ἀγαπημένους μου, ζωντανούς καί νεκρούς. Συγκινημένη σκέφτομαι τούς παπποῦδες μου, πού μοῦ λείπουν καθημερινά, τόν φίλο μου πού πνίγηκε ὅταν ἦμουν στό δημοτικό καί ἕναν ἄλλο φίλο πού πέθανε ἀπό καρκίνο στό γυμνάσιο – ὅλοι τους μὴ Ὁρθόδοξοι καί ἄλλοι καθόλου Χριστιανοί– νά συναντοῦν τόν Χριστό πού κατήλθε στόν Ἄδη. Ὅταν κοιτάζω τήν εἰκόνα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Ἰησοῦ νά ἀνασηκῶναι τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐα, στά πρόσωπά τους βλέπω τούς ἀγαπημένους μου πού δέν θά ξαναδῶ σέ αὐτή τήν ζωή.

Κατά τήν διάρκεια τοῦ φετινοῦ Πάσχα ἐντυπωσιάστηκα ιδιαίτερα ἀπό τήν διδασκαλία τοῦ π. Ἰωῆ ὅτι, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦταν στόν σταυρό, τότε ἦταν περισσότερο ἀπό ποτέ κοντά στόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Ὁ μικρός σταυρός πού φοράω στόν λαιμό μου ἀποτελεῖ γιά μένα ὄχι ἀπλό σύμβολο τῆς μεγάλης δύναμης τοῦ Ἀναστάντα Χριστοῦ, ἀλλά ὑπενθύμιση τῆς μεγάλης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο.

Μακάρι νά μποροῦσα νά μοιρασθῶ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν συγκλονιστική ἐμπειρία ἀπό τήν συμμετοχή μου σέ αὐτήν μέ τούς φίλους καί τούς γνωστούς μου, πού συχνά αισθάνονται ἄβολα πού εἶμαι Ὁρθόδοξη Χριστιανή. Λαχταρῶ ὡστόσο νά ἔρθει ἡ μέρα πού ἀκόμη περισσότεροι ἄνθρωποι ἐδῶ στήν Ταϊβάν, θά γνωρίσουν τήν Ὁρθοδοξία ἀπό μόνοι τους καί θά προσέλθουν στήν ἐκκλησία μας μέ ταπείνωση καί ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο.

Φιλοθέη Τζίν Πέι Τζέν

Ἡ φετινή Μεγάλη Ἑβδομάδα ἀποτελέσε ἕνα σημαντικό πνευματικό καί συμμετοχικό ὄροσημο γιά τήν ζωή τῆς οἰκογένειάς μας στήν ἐκκλησία. Συγκινηθήκαμε ιδιαίτερα μέ τό ἄκουσμα τῶν ἱερῶν ψαλμωδιῶν στήν κατανυκτική ἀτμόσφαιρα τοῦ Ναοῦ. Νιώσαμε βαθιά ὅτι ὁ Κύριός μας ὑποφέρει γιά τήν σωτηρία μας καί ὡς ἄκακος ἀμνός ὑπέμεινε τόν σταυρικό θάνατο ἀπό ἀγάπη γιά ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους.

Τήν παραμονή τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς πήγαμε οἰκογενειακῶς

σέ ένα άνθοπωλεῖο καί παραγγείλαμε ρόζ καί κόκκινα τριαντάφυλλα, γαρίφαλα καί ἀμάραντους. Εἶναι ἡ ἐλάχιστη προσφορά μας στόν Κύριό μας καί στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Μᾶς θύμισε τούς Ταϊβανέζους πού πηγαίνουν λουλούδια στούς τάφους τῶν ἀγαπημένων τους κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐτήσιου Φεστιβάλ Τσίν-Μίνγκ. Ἡ συμμετοχή μας στόν στολισμό, στά Ἐγκώμια καί στήν μεγαλειώδη περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου, μᾶς προκάλεσε αὐτό τό ἀνάμικτο συναίσθημα τῆς χαρμολύπης. Σέ ένα τέτοιο κατανυκτικό κλίμα, μέ δάκρυα στά μάτια, βιώσαμε τά Πάθη, τήν Ταφή καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν ὁποία συνανέστησε ὅλους τούς κεκοιμημένους, ἀποδεικνύοντας ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Δημιουργός τῆς ζωῆς στό σύμπαν.

Ἡ συγκλονιστική στιγμή πού ἀκούσαμε τό «Δεῦτε λάβετε φῶς», πού ἀπευθύνει ὁ ἱερέας στούς πιστούς στήν ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, εἶναι προτροπή νά ἀξιωθοῦμε τοῦ ἀκτίστου φωτός τοῦ Θεοῦ καί νά δοξάσουμε τόν Ἀναστάντα Χριστό γιά τήν θεία χάρη πού ζωοποιεῖ τήν ψυχή μας.

Αὐτό ἦταν τό πρῶτο μας Πάσχα, στό ὁποῖο συμμετείχαμε ἐνεργά στίς ἱερές Ἀκολουθίες καί μέ τήν ἐπιμελῆ ἀνάγνωση τῶν προσευχῶν καί τῶν ὕμνων ἀποκτήσαμε μία βαθύτερη κατανόηση τῶν ἐννοιῶν καί τῶν συμβολισμῶν τους. Εἶναι ένα ἀπό τά μεγαλύτερα δῶρα πού ἔδωσε ὁ Θεός στούς Ὁρθόδοξους πιστούς. Εἶμαστε εὐγνώμονες στόν πατέρα Ἰωνᾶ γιά ὅσα μᾶς διδάσκει καί μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά ψάλλουμε ὅλοι μαζί καί ἔτσι νά λατρεύουμε καί νά ὑμνοῦμε τόν Θεό μας. Αὐτό τό Πάσχα, ἄς ἀγκαλιάσουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον καί ἄς ποῦμε σέ ὅσους μᾶς μισοῦν: «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Λυδία & Ἀνδρέας Λίν

☞ Οἱ θερινές διακοπές ἔφθασαν...

**Σκέφθηκες ὅτι γιά τούς Ἱεραποστόλους
δέν ὑπάρχουν διακοπές;**

**Σκέφθηκες πόσο ἀνάγκη ἔχουν
τήν δική μας ἀγάπη; ☞**

Ίεραποστολικοί καρποί στήν Ἀνατολική Ἰάβα

Καθώς ὁ χρόνος κυλάει, ἀναπολοῦμε τό παρελθόν καί συγκρί-
νουμε τό χθές μέ τό σήμερα τῆς Ἱεραποστολῆς ἐδῶ, στήν μακρι-
νή Ἀνατολική Ἰάβα τῆς Ἰνδονησίας. Δοξάζουμε τόν Πανάγαθο
Θεό γιά τίς ἄπειρες εὐλογίες Του πρός τό ἱεραποστολικό μας
κλιμάκιο, καθώς μέ τήν δική σας στήριξη καί τήν ἀγαπητική συν-
δρομή τῶν φίλων καί δωρητῶν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου
τό τελευταῖο ἐξάμηνο κατέστη δυνατή ἡ ὀλοκλήρωση τῶν ἔρ-
γων πού πρόσφατα ξεκινήσαμε καί ἡ γενικότερη πρόοδος τῶν
ἱεραποστολικῶν μας προσπαθειῶν στήν εὐρύτερη περιοχή τοῦ
Μοτζοκέρτο μέ ιδιαίτερη ἔμφαση στήν φιλανθρωπία.

καθημερινή βάση λόγω της άνεργίας και των πολλών οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει. Έτσι εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι της υπαίθρου ζούν χωρίς καθαρό πόσιμο νερό, μέ τό πρόβλημα νά έντέίνεται ιδιαίτερα κατά τούς καλοκαιρινούς μήνες.

Πλέον οί ένοριτες μας και οί περίοικοι ξεκίνησαν νά προμηθεύονται πόσιμο νερό από τήν δεξαμενή στόν Ναό μας και μέ συγκίνηση δοξάζουν τόν πολυεύσπλαχνο Θεό μας για τίς μεγάλες εύλογίες Του. Καθημερινά εύχόμαστε και προσευχόμαστε ό Άναστάς Κύριός μας νά χαρίζει υγεία και δύναμη σέ όλους τούς

Μέ χαρά σας ενημερώνουμε ότι πρίν από λίγο καιρό τελείωσαν οί έργασίες κατασκευής γεώτρησης στό προαύλιο του Ίεροϋ Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου στό Γκουνούγκ Γκενταγκάν, ή τοποθέτηση δεξαμενής μέ μηχανή άντλησης, ή αγορά φίλτρων νεροϋ και ή έγκατάσταση τής γεννήτριας, πού τόσο ανάγκη είχαμε στό ιεραποστολικό μας κλιμάκιο. Κι όλα αυτά χάρη στήν δική σας χρηματοδότηση.

Ένημερωτικά σας αναφέρουμε ότι στήν χώρα μας τό νερό, αυτό τό πολύτιμο αγαθό πού πραγματικά αποτελεί δώρο Θεοϋ, είναι ιδιαίτερα ακριβό και ό άπλός κόσμος δυσκολεύεται νά τό προμηθευτεί σέ

Διανομή τροφίμων στον Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
στό Γκουνούνγκ Γκενταγκάν

φίλους καί δωρητές τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου καί στίς οἰκογένειές τους γιά τήν μεγάλη αὐτή εὐεργεσία.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπικοινωνίας μας αὐτῆς σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα καί κατά τήν διάρκεια τῆς Διακαινησίμου, μέ τήν ἐθελοντική συμμετοχή τῶν ἐνοριτῶν μας, στό προαύλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου διανείμεμα στους φτωχοῦς ἀδελφούς μας τρόφιμα καί ἄλλα εἶδη πρώτης ἀνάγκης, πού ἀγοράσαμε μέ τήν πρόσφατη οικονομική βοήθεια πού μᾶς στείλατε ἐν ὄψει τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα.

Μέ τήν φιλανθρωπική μας δράση στό Μοτζοκέρτο ἡ ἐκκλησία μας γίνεται ἡ ἀστείρευτη «βρυσομάνα» πού προσφέρει παρηγοριά, ἐνίσχυση, στήριξη καί ἀνακούφιση στους κατατρεγμένους καί ἀναγκασμένους.

Καί πάλι σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἀμέριστη στήριξή σας, εὐχόμενοι ὁ Κύριος καί Θεός μας νά σᾶς ἀνταποδώσει αὐτή τήν γενναιοδωρία σας μέ εὐεργεσίες καί εὐλογίες.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ

π. Τιμόθεος Τζόκο

Ἡ Ὁρθοδοξία ἐξαπλώνεται σέ ὅλη τήν Ἀφρική

Ἱεραποστολή! Μία λέξη ἱερή καί μαρτυρική, πού ἱστορικά ξεκινᾶ ἀπό τούς Ἁγίους Ἀποστόλους καί Χάριτι Θεοῦ φθάνει μέχρι τίς ἡμέρες μας. Σέ ὄλο αὐτό τό χρονικό διάστημα δημιούργησε ἕνα τεράστιο οἰκοδόμημα, τοῦ ὁποῦ θμεῖλιο εἶναι οἱ διαχρονικοί λόγοι τοῦ Κυρίου: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28,19).

Ὅλα αὐτά τά χρόνια ἔχει δημιουργηθεῖ μία κυφέλη Ὁρθόδοξου πίστεως καί λατρείας, στήν ὁποία ἐργάζονται κληρικοί παντός βαθμοῦ καί λαϊκοί, ἀφιερωμένοι ψυχῇ τε καί σώματι, σταθεροποιώντας συνεχῶς τό ἔργο τῶν προκατόχων τους Ἱεραποστόλων καί συνεχίζουν νά καλλιεργοῦν καί νά προωθοῦν τό ἔργο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας

στόν ἀμπελώνα τῆς Ἀφρικανικῆς Ἡπείρου.

Οἱ ἀνάγκες πολλές, ἀλλά ἡ ἀγάπη τεράστια γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του, ἡ ὁποία ἀκουμπάει ψυχές εὐαίσθητες καί κατασταλαγμένες, γιά νά ἀκολουθήσουν αὐτόν τόν ἀνηφορικό, ἀλλά εὐλογημένο δρόμο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας.

Δέν εἶναι ὑπερβολή νά ποῦμε ὅτι ὅλα αὐτά τά ἔργα, πού ἔγιναν στίς διάφορες Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς ὅλα αὐτά τά χρόνια, ἔγιναν ἀπό λίγους ἀνθρώπους ἐμπνευσμένους ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἀπό τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σχημάτισαν μέ τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη τους ἕναν ἄξονα ἐπικοινωνίας μέ ἄλλα δόγματα καταθέτοντας τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως καί τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, χωρίς ὑπερβολές καί ψεύτικα θαύματα. Χωρίς τυμπανοκρουσίες καί ψεύτικες ὑποσχέσεις. Χωρίς ἐξαναγκασμούς καί ἐντυπωσιασμούς.

Θυσίασαν ὅλα τους τά δικαιώματα γιά χάρη τοῦ Εὐαγγελίου. Ἔγιναν οἱ ἴδιοι: «*Τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω*» (Α΄ Κορ. 9,22), γιά νά ἀνατρέψουν μέ τήν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου ἕναν κόσμο πού ζεῖ μέσα στήν ἀγνοια, στήν πλάνη καί στήν εἰδωλολατρία.

Ἐξάλλου, τί νόημα θά εἶχε νά ὀδηγηθοῦν στά πέρατα τῆς οἰκουμένης τόσοι ἀνθρώποι καί νά θυσιάσουν τήν ζωή τους, ἂν ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἕνα ψέμα; Ὅπως λέει καί ὁ Ἀπ. Παῦλος: «*Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγή-*

γερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 15,14).

Σέ αὐτόν τόν κόσμο ἔστειλε καί συνεχίζει νά στέλνει ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀκούγοντας βαθιά μέσα τους τήν φωνή τοῦ Κυρίου: «*Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» (Μάρκ. 16,15), κηρύττουν τό Εὐαγγέλιο, γιά νά λάμψει σιγά σιγά τό Φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Ἀλήθειας.

Παρ' ὅλο πού σήμερα τά γεγονότα καί οἱ ἐξελίξεις τρέχουν σέ παγκόσμια κλίμακα καί οἱ ἀνθρώποι μπερδεμένοι ψάχνουν νά βροῦν τήν Ἀλήθεια, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἀκούγεται διάσπαρτη σέ ὅλα τά μῆκη καί τά πλάτη τῆς γῆς: «*Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή...*» (Ἰω. 14,6).

Ἔτσι, λοιπόν, καλεῖ ἀνθρώπους, κληρικούς καί λαϊκούς, νά ἀντεπεξέλθουν στό κάλεσμα αὐτό καί νά ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα ἄλλων Ἱεραποστόλων, προγενεστέρων καί μεταγενεστέρων, πού ἄκουσαν τήν φωνή τοῦ Κυρίου μέσα τους.

Καλοῦνται νά ἐνώσουν τόν ζῆλο, τήν ἀγάπη καί τό θυσιαστικό τους πνεῦμα, ὥστε νά μπορέσει αὐτό τό οἰκοδόμημα τῆς Ὁρθοδοξίας, πού χτίζεται

μέ πολύ κόπο καί αἷμα στά βάθη
τῆς Ἀφρικῆς, νά συνεχίσει τήν
πορεία του, νά αὐξάνεται καί νά
φανερώνει συνεχῶς τήν Ἀλήθεια
τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί

Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί τήν
δόξα τοῦ ὀνόματος τοῦ Τριαδι-
κοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Κωνσταντιανῆς Κοσμᾶς

Ὁ Ἱεραπόστολος Πατριάρχης τῆς Ἀγάπης